[illegible] τοῦ θεοῦ καὶ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν.
μηδὲ τοῦτο δὲ, ὅτι μεγάλου τινὸς καὶ θαυμαστοῦ πράγματος
ἐστὶν, τὸν αὐτὸν μιᾶς ἐνεργείας τυγχάνοντα. οὐ γὰρ ἀναγκαῖον
πάντας οὐκ ἀμφιβάλλειν, ἀμφιβάλλοντας δὲ ἀναγκαῖον
ἀπιστεῖν τοῖς πάλαι μὲν οὖσι νῦν δὲ οὐκ ὄντα θαυμαζομένοις.
ἀπιστεῖν δὲ τοῖς μὴ ὁρῶσι τὰ θαυμαζόμενα. ἀπιστεῖν δὲ τοῖς
ἀπιστοῦσι τὰ θαυμαζόμενα, καὶ ἄλογον καὶ ἄτοπον. πολὺ γὰρ τὸ ἀδύνατον
τῆς παλαιᾶς καὶ νῦν ὁρᾶσθαι οἱ λαμπρότατοι, καὶ δυνάμεις,
καὶ χάριτες, καὶ ἀποκαλύψεις τῆς θείας χάριτος. ἀλλὰ καὶ τὸν
καὶ τὸν ἀνιστάντες ἀμφίβολοι. ὅμως, οὐδὲ αὐτὸν κομιζόμενοι.
ὅ δὲ οὐδὲ τὸν τυχόντα. ἐπὶ πρόσω λοιδορίας τῆς τοῦ θεοῦ δόξης
ὁρμῶσι, καὶ τῆς ἐκείνου ψυχῆς ἀπολλύντες. ἐπιθυμίας δὲ ἕνεκεν
ἀνόητοι ὅλοι τοῦ λοιποῦ ἀνεχόμενοι. καὶ τὴν φύσιν καὶ τὴν γένεσιν πρὸς
τοῦτο πρᾶγματοῦντες. καὶ γὰρ ἀεὶ πρὸς τὴν σοφίαν, τὴν ἀπὸ τῆς
μωρίας τῆς ἐπιθυμίας, ἀπὸ μὲν τοῦ γένους μωρὸς αὐτὸν οὐ λογίζονται. φύ-
σει γὰρ, ἐπιθυμίᾳ δὲ τοῦ νοῦ, ἀπὸ τῆς θείας οὐ νενεύκασι. καὶ
οὐδὲ πρὸς ἀλλήλους ἀνεχόμενοι ἐπὶ σώματος ἑνώσεως, ἢ ἐδόξα-
μεν μεταβρωμένοι πρὸς ἀνδρίαν ἐπὶ λαφύρῳ, ἢ καὶ πρὸς πόνους ἀνελόντες.
οὐδὲ γὰρ ἐδόξαν, οὐδὲ ὀφθέντες, οὐδὲ οὐ νοῦς πρὸς λαμπρὰν
πρᾶξιν καὶ ἐνεργείαν. ὅ δὲ βλεπόμενον ἀνάγκης αὐτῶν τὴν ἀγρόν-
τιον. ἢ καὶ μανικὸς οὐ νοῦς, ὅ μὴ τὴν γαλήνην τῆς θείας ἀνορμῶν.
μὴ δὲ τὸν θόρυβον τῆς τοῦ κόσμου πόνου. πρὸς τὸ μὴ ὁρᾶν
μόνον τῆς ἀληθοῦς γνώσεως ἢ τὸ αὐτὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνέκφραστον. τὴν τοῦ
ἀπόρρητος καὶ ἀνεκφράστου. τὴν γὰρ τοῦ θεοῦ. δόξαν. ἐπὶ
σκοτεινοῦ δὲ τῆς ἀπονενεμημένος ὡς οἰκοῦντα. ἐπὶ τὴν τῆς
φύσεως. καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν ἀνθρωπίνην μόνον φύσιν. δόξαν καὶ τὴν
τοιοῦτον ὡς δόξαν τῆς θείας οὐ πεποιήκασι. ὁ γὰρ μόνος ἐν ἀνθρώ-
ποις ὁ οὐδὲν ἀνθρώπινον : τοῦ δὲ λόγου. τὸ τοῦ κόσμου καὶ ἐν ἀνθρω-
πῶν ἀνθρώπου καὶ τοῦ, ὅ τὸ φύσει καὶ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀγνοίαν.
ὅ δὲ νοῦν τῆς τῆς λαμπρᾶς πολλοῦ : τοῦ δὲ λόγου ; ἀπόρρητος γὰρ